

§. 103. Бѣдствіята падатъ на Иліеътъ домъ.

Подирь малко пламнѣ война между Евреитѣ и Филистимлянитѣ. Евреитѣ донасватъ въ бойа ковчега на завѣта, и заедно съ него излѣзватъ и сыновете на свещенникътъ. Но понеже Богъ бѣ прогнѣвенъ, ковчегътъ докара повече повреда, нежели полза. И тѣй Евреитѣ са побѣдихѣ, сыноветѣ на свещенникътъ са убичї и ковчегътъ паднѣ въ рѣцѣтѣ на иноплеменницигѣ. А Илій като чу извѣстіето за туй бѣдствіе, паднѣ отъ столътъ, строши си вратътъ и умрѣ. (Царс. Я. Д.).

§. 104. Самуилъ послѣденъ сѫдникъ на Евреитѣ.

Саулъ са избира царь въ 4390 год.

Самуилъ бѣше послѣдній сѫдникъ на Евреитѣ; той гы управляше въ съвършенъ миръ и въ всегдашна тишина. Но понеже устарѣ, и сыноветѣ му са отклонихѣ отъ отечественнытѣ нравы, народътъ поиска отъ него царь. Самуилъ изпървѣ отхвърли исканьето и са мѣчѣше да отвѣрне Евреитѣ отъ туй имъ намѣреніе, но тѣ постоянствовахѣ на мнѣніето си. Най подирь по Божіе повелѣніе склони са и той на исканьето имъ, и помаза Саула за царь. Саулъ бѣше высокъ, снаженъ и хубавецъ, щото тѣлесната му красота са съгласуваше съ великолѣпшето на царското достоинство. (Царс. Я. и. д. Г.).

§. 105. Първото прѣслушаніе на Саула.

Филистимлянитѣ нападнѣхѣ на Еврейската страна. Саулъ излѣзе на срѣща имъ и са расположи въ